

Szakmai Segédlet

A 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások szabálytalanságainak jelentéséhez

**Központi Hivatal
OLAF Koordinációs Iroda**

2011. október

SZÉCHENYI TERV

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

*A szakmai segédlet az Európai Unió támogatásával készült el.
(VOP-1.1.1-2009-0007)*

1. Bevezetés

A szabálytalanságokkal kapcsolatos hazai tájékoztatási kötelezettség megfelelő teljesítésének elősegítése érdekében az alábbi útmutató a 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások megvalósítása során feltárt szabálytalanságok jelentéséhez nyújt segítséget a kapcsolódó jogi szabályozás összefoglaló ismertetésével, magyarázatával.

2. Háttér

A 1083/2006/EK rendelet 70. cikk (1) bekezdése alapján elsődlegesen a tagállamok felelősek az operatív programok megfelelő irányításáért és ellenőrzéséért. A szabályozás értelmében az irányítás és ellenőrzés keretében Magyarország felelősségi körébe tartozik a szabálytalanságok megelőzése, feltárása és korrigálása, valamint a jogosulatlanul kifizetett összegek – adott esetben a késedelmi kamatokkal együtt történő – visszafizettetése, valamint ezen tevékenységekről a Bizottság értesítése, illetve a kapcsolódó államigazgatási és bírósági eljárások állásáról való folyamatos tájékoztatása.

A fenti EK rendelet végrehajtásának szabályait a 846/2009/EK rendelet által módosított 1828/2006/EK rendelet tartalmazza, részletesen rögzítve a feltárt szabálytalanságok jelentésére vonatkozó eljárásrendet. A jogforrás a tagállamok vonatkozásában állapít meg feladatokat, kötelezettségeket, amelyek eredményes teljesítése érdekében a hazai előírások – az irányítási és ellenőrzési rendszer részeként – határozzák meg a szabálytalanságkezelésben résztvevő szervezetek jelentési tevékenységét.

A jelentett szabálytalanságokkal kapcsolatos feladatok ellátása az Európai Bizottság szervezetén belül az Európai Csalásellenes Hivatal hatáskörébe tartozik.

A szabálytalanságok jelentése során használatos jogforrások listáját az 1. számú melléklet tartalmazza.

3. Jelentendő szabálytalanság fogalma

A 1083/2006/EK rendelet 2. cikk 7. pontjában szereplő fogalom-meghatározás alapján „szabálytalanság”:

„a közösségi jog valamely rendelkezésének egy gazdasági megvalósító cselekedetéből vagy mulasztásából adódó bármiféle megsértése, amely az Európai Unió általános költségvetését az általános költségvetésre rótt indokolatlan költség formájában sérti vagy sértheti.”

A rendelet alapján egy szabálytalanság megállapításához az alábbi három feltétel együttes fennállása szükséges:

- közösségi jog valamely rendelkezésének megsértése;
- gazdasági szereplő cselekménye (aktív tevékenység vagy mulasztás);
- az Európai Unió általános költségvetésének megsértése vagy veszélyeztetése.

Amennyiben a fenti elemek bármelyike hiányzik, nem beszélhetünk az EU-s szabályozás szerinti szabálytalanságról¹, így jelentési kötelezettség alá eső üggyről sem.

Közösségi jog valamely rendelkezésének megsértése

A szabálytalanság létrejöttének egyik alapvető feltétele, hogy megállapítsák a közösségi jog valamely rendelkezésének megsértését.

Figyelembe kell venni, hogy a Bizottság értelmezése szerint a közösségi jogalkotás céljainak és hatásának megvalósulásához szükséges hazai rendelkezéseket szintén az Unió pénzügyi érdekeit védő előírásoknak kell tekinteni, így ezek megsértése a szabálytalanság EU-s fogalmának vonatkozásában szintén a közösségi jog megsértésének minősül².

Fentiek alapján az elszámolhatóságra, a támogatások szabályos felhasználására, a projektek ellenőrzésére vonatkozó nemzeti előírások (pl.: a támogatás feltételeit rögzítő támogatási szerződés, az általános szerződési feltételek, a közbeszerzési szabályok) megsértése – a további feltételek fennállása esetén – az OLAF számára jelentendő szabálytalanságot eredményez.

¹ A 4/2011. Korm. rendelet némileg tágabb körben határozza meg a szabálytalanság fogalmát: „az 1083/2006/EK tanácsi rendelet 2. cikk 7. pontjában foglaltak, továbbá a nemzeti jogszabályok előírásainak, és a támogatási szerződésben a felek által vállalt kötelezettségeknek a megsértése, amelyek eredményeképpen a Magyar Köztársaság pénzügyi érdekei sérülnek, illetve sérülhetnek”

² Az Európai Bizottság (OLAF) munkadokumentuma alapján. (A szabálytalanságok jelentésének követelményei – 19. CoCoLaF, 11/04/2002)

Gazdasági megvalósító/szereplő cselekménye vagy mulasztása

A „gazdasági szereplő” definícióját a 1828/2006/EK rendelet 27. cikk a) pontja rögzíti:
„minden olyan természetes vagy jogi személy vagy egyéb jogalany, aki részt vesz az alapokból származó támogatások megvalósításában, kivéve a tagállamokat közhatalmi jogosítványaik gyakorlása során;”

A fenti fogalom kapcsán fontos tisztázni, hogy a tagállamok csupán akkor minősülnek kivételnek, amikor az egyenrangú felek jogviszonyait szabályozó polgári jogi keretektől eltérő körülmények között közhatalmat gyakorolnak³.

Ezen meghatározott szűk kört leszámítva a tagállamok is gazdasági szereplőként fejtik ki tevékenységüket, így például amennyiben az állam, illetve valamely szervezete kedvezményezettként uniós forrást használ fel, a szabálytalanság fogalma vonatkozásában gazdasági szereplőnek minősül, tehát szabálytalanságot követhet el.

4. Mikor jön létre a jelentési kötelezettség?

A 1828/2006/EK rendelet alapján főszabályként azokról a szabálytalanságokról kell jelentést készíteni, amelyek elkövetését „első közigazgatási vagy jogi ténymegállapítás” formájában mondták ki.

A rendelet 27. cikk b) pontja az alábbiak szerint határozza meg az „első közigazgatási vagy jogi ténymegállapítás” fogalmát:

„az illetékes hatóság - legyen az közigazgatási vagy jogi - első olyan írásbeli értékelése, amely konkrét tényekre alapozva megállapítja a szabálytalanság tényét, nem érintve azt a lehetőséget, hogy ez a megállapítás a közigazgatási vagy bírósági eljárás változásainak következtében utólag felülvizsgálható vagy visszavonható;”

A jelentési kötelezettség alapja az érintett szervezetek (KSZ-ek, IH-k) első írásbeli, formális értékelése arról, hogy szabálytalanság történt. Ennek megfelelően a hazai szabályozás alapján szabálytalanság tényének megállapítása esetén már a szabálytalansági eljárás eredményeiről készített jegyzőkönyvben rögzíteni kell, hogy az eset az Európai Bizottság által meghatározott jelentéstételi kötelezettség alá tartozik-e. Maga az „első közigazgatási vagy jogi ténymegállapítás” a 4/2011. Korm. rendelet 90. § (2) bekezdésének a) pontjában szereplő, az eljárást lefolytató szervezet vezetője által – a szabálytalanság-eljárási jegyzőkönyv alapján – hozott döntésnek felel meg⁴.

³ Különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 51. cikke szerinti értelemben vett tevékenységek: „Valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységek”

⁴ A 1828/2006/EK rendelet 29. cikkében szabályozott sürgős esetek kapcsán már a szabálytalansági döntést megelőzően is sor kerülhet a jelentések megküldésére. (lásd 10. pont)

Mindez azt jelenti, hogy a szervezetek számára a jelentés megküldésére rendelkezésre álló határidő a fenti döntéstől kezdődően számítható (nem pedig egy esetleges jogorvoslati eljárás lezárásától).

Szintén nem indokolja a jelentés késedelmes megküldését, ha a határidő lejártáig nem áll rendelkezésre minden, a jelentésben rögzítendő információ, ugyanis az EK rendelet ilyen esetben egy későbbi nyomon-követési jelentésben kéri a hiányzó adatok pótlását. (lásd 7. pont).

5. A jelentéstételi értékhatár

A 1828/2006/EK rendeletének 36. cikke alapján azokról a szabálytalanságokról kell tájékoztatni az OLAF-ot, amelyeknél a szabálytalansággal érintett Uniós részesedés (az Unió költségvetésére terhelhető összeg) eléri a 10 000 eurót. Az értékhatár számítása szempontjából a hazai költségvetésből nyújtott társfinanszírozási hozzájárulást nem kell figyelembe venni.

Az értékhatárt el nem érő szabálytalansági esetekről kizárólag a Bizottság kifejezett kérése alapján kell jelentést készítenie a tagállamoknak.

A vonatkozó szabályozás 2009-es módosítását követően újdonság, hogy a szabálytalan összeg Uniós részesedését az érintett prioritási tengely társfinanszírozási arányának alkalmazásával kell kiszámítani⁵.

Fontos kiemelni, hogy az EU-s jogalkotás alapján nem csupán azokról az esetekről kell tájékoztatást nyújtani, ahol a szabálytalanság ténylegesen a fenti értékhatárt elérő kárt okozott, hanem azokról a szabálytalanságokról is, amelyek alkalmasak ezen meghatározott összegű pénzügyi hatás előidézésére.

A Bizottság álláspontja szerint jelentési kötelezettség alá esnek azok a szabálytalanságok is, amelyek pénzügyi hatása külön-külön ugyan nem éri el a jelentéstételi értékhatárt, de együttes következményeik elérik a 10.000 eurót, amennyiben azok elkövetési tényállása térben és időben összefügg/folytatódik. Az összefüggő esetek – jelentési kötelezettség megkerülése érdekében történő – mesterséges szétválasztása ellentmondana a közösségi jogszabályok által megvalósítani kívánt célnak, mely szerint a legkockázatosabb területekről informálni kell a Bizottságot, különösen az olyan esetekkel kapcsolatosan, amelyek tekintetében felmerül az előre megfontoltság, a szervezethez, és az időbeli, illetve földrajzi folytonosság⁶.

⁵ 846/2009/EK rendelet 7. cikk a) pontja alapján, 2009. 09. 01-től

⁶ Az Európai Bizottság (OLAF) munkadokumentuma alapján. (A szabálytalanságok jelentésének követelményei – 19. CoCoLaF, 11/04/2002)

6. A jelentési kötelezettség alóli kivételek

Nem minden értékhatárt elérő szabálytalanságról kell értesíteni az OLAF-ot, a 1828/2006/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése alapján ugyanis nem kell jelentést készíteni azokról az ügyekről, ahol:

- a szabálytalanságokat kizárólag az eredményezte, hogy a társfinanszírozott operatív program projektjét nem, vagy nem teljes egészében hajtották végre a kedvezményezett csődje miatt (ugyanakkor a csődöt megelőző szabálytalanságokat jelenteni kell);
- az esetre vonatkozó információkat a kedvezményezett önként hozta az irányító vagy igazoló hatóság tudomására, azt megelőzően, hogy a hatóságok bármelyike maga fedezte volna azt fel;
- az esetet az irányító hatóság vagy az igazoló hatóság még azelőtt derítette fel és orvosolta, mielőtt az érintett költség bekerült volna a Bizottságnak benyújtott költségnyilatkozatba.

Fenti kivételek nem vonatkoznak azokra az esetekre, amikor a szabálytalanságot csalás gyanújaként minősítették, vagyis a vizsgálat eredménye alapján a szervezet vezetője bűncselekmény gyanúja miatt feljelentést tett (a feltételezett csalásokat ugyanis minden esetben jelenteni kell az OLAF számára, amennyiben elérik a jelentési értékhatárt).

A felsorolás első pontjában szereplő kivételnél a „csőd” fogalmán az 1346/2000/EK tanácsi rendelet 2. cikkének a) pontja szerinti fizetéseképtelenségi, vagyis az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását magába foglaló eljárások értendők. A hivatkozott rendelet mellékletében leírtak alapján Magyarországon a csődeljárás és a felszámolási eljárás esetén beszélhetünk a jelentési kötelezettség alóli kivételnek minősülő csődről.

A jelentési kötelezettség alóli kivétel az „egyszerű csőd” eseteire vonatkozik, tehát amikor nem történt a fizetéseképtelenséget megelőző szabálytalanság, illetve nem áll fenn csalás gyanúja sem.

A fent rögzített kivételek kizárólag az OLAF számára összeállított jelentésekre vonatkoznak, nem érintik az igazoló hatóság azon kötelezettségét, amely szerint az adott operatív programhoz kapcsolódóan minden évben március 31-ig az ágazati rendeletben⁷ rögzített pénzügyi adatszolgáltatást teljesítsen valamennyi szabálytalansághoz kapcsolódóan.

⁷ A módosított 1828/2006/EK rendelet 20. cikkében leírtak alapján.

7. A nyomon-követési jelentésekre vonatkozó előírások

A korábban már jelentett szabálytalanságok nyomon követése kapcsán alapvetően két esetben válhat szükségessé frissítő jelentés megküldése (szabálytalansági adatok pótlása, javítása; kapcsolódó eljárások változása, előrehaladása).

Egyrészt a 1828/2006/EK rendelet 28. cikk (3) bekezdése szerint a tagállamok a szabálytalanságokról szóló következő negyedéves jelentések benyújtásakor a lehető legpontosabban közlik az OLAF-fal azokat a hiányzó vagy helyesbített információkat, amelyek a kezdeti jelentés összeállításakor még nem álltak rendelkezésre, vagy pedig amelyeket időközben helyesbíteni kell (különösen a szabálytalanság elkövetésekor alkalmazott gyakorlat bemutatása, valamint a szabálytalanság felderítésének módja).

Másrészt a 30. cikk (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a szabálytalansághoz kapcsolódóan milyen esetekben kell nyomon-követési jelentést készíteni. A 846/2009/EK rendelet 6. cikke jelentősen egyszerűsítette a nyomon követés keretében jelentendő információk körét, így hatálybalépését követően csak a korábban már jelentett szabálytalanságokkal kapcsolatos közigazgatási vagy büntetőjogi szankció kiszabására vonatkozó eljárások indításáról, lezárásáról vagy elhagyásáról, illetve ezen eljárások eredményéről kell tájékoztatni az OLAF-ot.

A szabálytalanságok alapján kivetett szankciókkal kapcsolatban az alábbiakat is rögzíteni kell a jelentésben:

- a szankció közigazgatási vagy büntetőjogi jellegű-e;
- a szankciót a közösségi vagy a nemzeti jog megsértéséért alkalmazzák-e;
- a szankciókat előíró rendelkezéseket;
- megállapítottak-e csalást.

A nyomon-követési jelentések formátuma, a jelentési folyamat megegyezik a kezdeti szabálytalansági jelentések megküldésének módjával (azokban az időközben módosult, illetve a korábbi jelentés elkészítésekor rendelkezésre nem álló információkat kell átvezetni).

Amennyiben a szabálytalansági döntés kijavítása, önrevízió, illetve jogorvoslati eljárás eredményeként az OLAF számára jelentett információkban változások következnek be, a fent leírtak figyelembe vételével kell eljárni. Ennek megfelelően az egységes működési kézikönyv rögzíti, hogy a jogorvoslati eljárás eredményéről adott esetben nyomon-követési jelentést kell készíteni.

A jelentési kötelezettség mindaddig fennáll, amíg a szabálytalansághoz kapcsolódó közigazgatási-, bírósági eljárások le nem zárulnak, illetve a szabálytalansággal érintett tétel pénzügyi rendezése meg nem történt.

8. Az árfolyamhasználat jogi háttere

A 1828/2006/EK rendelet 36. cikk második bekezdése alapján azok a tagállamok, amelyek a kezdeti jelentés összeállításakor még nem vezették be saját pénznemként az euro-t, a nemzeti fizetőeszközben felmerült költségek összegét a Bizottság által elektronikus úton havonta közzétett – a 1083/2006/EK rendelet 81. cikke (3) bekezdésében említett – hivatalos átváltási árfolyamot használva számítják át euróra. A hatályos szabályozás alapján a szabálytalansági jelentésekben minden pénzügyi adatot euróban kell rögzíteni.

A szabályozás azt is rögzíti, hogy melyik árfolyamot kell a konkrét szabálytalanságok jelentése során használni:

- Amennyiben az érintett tétel még nem szerepel az igazoló hatóság nyilvántartásában, a Bizottság által közzétett legutolsó átváltási árfolyam alkalmazandó.
- Ha az összegek olyan költségekre vonatkoznak, amelyeket az igazoló hatóság könyvelésében egy hónapot meghaladó időszakban rögzítettek, abban az esetben annak a hónapnak az átváltási árfolyama használható, amikor a költségeket utoljára bejegyezték.
- Egyéb esetben a költség igazoló hatóság általi nyilvántartásba vételének hónapjában érvényes árfolyamon kell az összegek átváltását elvégezni.

Az adatok összehasonlíthatósága, illetve az ellentmondások elkerülése érdekében minden pénzügyi vonatkozású információt ugyanazon – a fent leírtak alapján kiválasztott technikai – árfolyamon kell átváltani, illetve ha a szabálytalanság keretében a későbbiekben nyomonkövetési jelentés megküldésére van szükség, akkor is a kezdeti jelentésben használt árfolyamot kell figyelembe venni.

9. A jelentési kötelezettséggel kapcsolatos határidők

A 1828/2006/EK rendelet alapján a tagállamoknak mind a kezdeti, mind a nyomonkövetési jelentéseket a jelentés összeállítására okot adó körülmény bekövetkezésének – vagyis a szabálytalanság megállapításának, vagy a kapcsolódó információk megváltozásának – negyedévét követő két hónapon belül kell megküldeniük az OLAF számára.

Ezzel összhangban a 4/2011. Korm. rendelet a hazai jelentési folyamatban résztvevő egyes szervezetek számára rendelkezésre álló határidőket rögzíti, amelyek eltérőek a kezdeti és a nyomonkövetési jelentések esetében.

Kezdeti jelentések

A közreműködő szervezet a jelentési kötelezettség alá eső ügyekről a szabálytalanság megállapítását követő 10 napon belül az Európai Bizottság által meghatározott formában és tartalommal jelentést küld az NFÜ (érintett irányító hatóság) részére.

Az NFÜ mind a közreműködő szervezetek által megküldött kezdeti jelentéseket, mind a saját hatáskörben megállapított szabálytalanságok kezdeti jelentéseit – beérkezéstől, illetve megállapítástól számított – 10 napon belül megküldi az igazoló hatóság részére (Magyar Államkincstár, EU Támogatások Pénzügyi és Szabálytalanság-nyilvántartási Főosztály).

Az igazoló hatóság negyedévet követő 6 héten belül továbbítja a szabálytalansági jelentéseket az OLAF Koordinációs Iroda részére annak érdekében, hogy a jelentések negyedévet követő két hónapon belül megküldésre kerülhessenek az OLAF számára.

Nyomon-követési jelentések:

A közreműködő szervezet negyedévet követő két héten belül küldi meg a korábban már jelentett szabálytalanságokhoz kapcsolódóan szükségessé vált nyomon-követési tájékoztatást az NFÜ részére.

Az NFÜ a saját hatáskörben megállapított szabálytalanságok nyomon-követési jelentéseit, valamint a közreműködő szervezetektől beérkezett nyomon-követési jelentéseket az érintett negyedévet követő négy héten belül küldi meg az igazoló hatóság számára.

Az igazoló hatóság számára rögzített jelentési határidő megegyezik a kezdeti jelentésnél leírtakkal.

A fent bemutatott határidők nem vonatkoznak a sürgős esetnek minősülő szabálytalanságokra, szabálytalansági gyanúkra, amelyekről azonnal tájékoztatást kell küldenie az érintett szervezeteknek.

A jelentéstételi határidőkre vonatkozó szabályozáshoz kapcsolódóan fontos megjegyezni, hogy a kormányrendelet 100. § (4) bekezdése az irányító hatóság, az igazoló hatóság, valamint OLAF Koordinációs Iroda számára lehetőséget ad a formai, vagy tartalmi szempontból nem megfelelő jelentések visszautasítására. A visszautasítást az adott szervezethez történő beérkezéstől számított 20 napon belül az arra okot adó hibák pontos megjelölésével kell elvégezni, ezt követően a jelentések mindig az összeállító szervezethez kerülnek vissza a szükséges javítások elvégzése érdekében.

10. A sürgős esetek kapcsán követendő eljárás

A 1828/2006/EK rendelet 29. cikke speciális rendelkezéseket tartalmaz a szabálytalanságok egy meghatározott körére nézve, amikor rögzíti, hogy az általános jelentési határidőtől eltérően a tagállamok kötelesek haladéktalanul értesíteni a Bizottságot és szükség esetén a többi érintett tagállamot is azokban az esetekben, ahol attól kell tartani, hogy az ügynek hamarosan az adott tagállam területén kívül is hatásai lesznek, illetve az ügy körülményei újfajta jogellenes elkövetési gyakorlat alkalmazására utalnak.

A hivatkozott rendelkezés szerint a feltárt vagy gyanított szabálytalanság is tájékoztatási kötelezettség alá esik, ezért a sürgősnek minősülő esetekben előfordulhat, hogy a szabálytalanság jelentésére a szabálytalansági vizsgálat lezárását, illetve a szabálytalansági döntést megelőzően kerül sor. Ennek megfelelően az egységes működési kézikönyv 448. § (3) bekezdés e) pontja alapján a szabálytalanságfelelős – már a vizsgálat elrendelését megelőző – előterjesztésében javaslatot tehet rendkívüli OLAF jelentés készítésére.

11. Jelentéstételi kötelezettség nem megfelelő teljesítésének lehetséges következményei

A tagállam szabálytalanság jelentési kötelezettségének megsértése esetén **az Európai Bizottságnak lehetősége van arra, hogy a 1083/2006/EK rendelet 99. cikkében rögzített pénzügyi korrekciót hajtson végre.** A Bizottság a korrekció mértékének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság természetét és súlyosságát, valamint az érintett operatív programban feltárt hiányosságok nagyságát és pénzügyi hatásait. Az így alkalmazott pénzügyi korrekció csökkentheti a mindenkori programok rendelkezésre álló keretét, ezeket a pénzeszközöket ugyanis a tagállam nem használhatja fel a továbbiakban az érintett operatív program finanszírozására (nettó korrekció).

1. számú melléklet

A szabálytalanságok jelentésére vonatkozó fontosabb jogforrások:

- A TANÁCS 1083/2006/EK RENDELETE (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről
- A BIZOTTSÁG 2006. december 8-i 1828/2006/EK RENDELETE az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról
- A BIZOTTSÁG 846/2009/EK RENDELETE (2009. szeptember 1.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1828/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról
- Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény
- A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet
- Az egységes működési kézikönyv kiadásáról szóló 24/2011. (V. 6.) NFM utasítás

2. számú melléklet

Jelentési kötelezettség vizsgálata a szabálytalanságok és egyéb visszaélések esetében

